

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 95

гр. Пловдив, 12.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

като разгледа докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно частно гражданско дело № 20235300500048 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.248 и сл. от ГПК.

Постъпила е частна въззивна жалба от А. А. Р. от гр.Габрово, чрез адвокат С. М. срещу определение № 13315/05.12.2022г. постановено по гр. дело № 2507/2022 г. по описа на РС Пловдив, с което е оставена без уважение молбата на адв.С. М., като пълномощник на ответника А. Р. за изменение на постановеното по делото решение 3401 от 20.10.2022г. в частта за разносните с присъждане на допълнително адвокатско възнаграждение.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като несъобразено с чл.2 ал.5 от Наредба №1 за минималните адвокатски хонорари Иска се цялостна отмяна на обжалвания съдебен акт и присъждане на разноски съобразно молбата по чл.248 от ГПК.

В срок е постъпил отговор от въззиваемия Топлофикация София ЕАД, с който жалбата се намира за неоснователна и се иска оставянето ѝ без уважение.

За да възникне правото на разноски за страните по делото, следва да се постанови съдебно решение по делото. Според настоящият съдебен състав съдебното решение следва да бъде издадено в писмена форма и подписано с мастилен подпис от издалия го съдия. Вярно е че, както чл.360а от ЗСВ, така и чл.102а ал.1 от ГПК изискват всички актове на съда да се издават в електронна форма. Същевременно обаче ГПК е запазил и изискването крайните актове на съда /било то решения или определения/, да се създават и в още една форма – писмена /чл.235 ал.4 от ГПК/, като този писмен акт се изисква да се подпише материално от всички съдии взели участие в постановяването му /чл.236 ал.3 от ГПК и чл.254 ал.2 т.7 от ГПК /. Доколкото чл.102а ал.1 от ГПК е обща правна норма касаеща всички актове и процесуални действия на съда, а нормите на чл.235 ал.4 от ГПК, чл.236 ал.3 от ГПК и чл. 254 ал.2 т.7 от ГПК са специални правни норми и касаят само

крайния акт на съда, то специалните правни норми следва да се приеме, че дерогират общата правна норма и от достатъчност само на електронната форма за акта изискват и писмена такава със саморъчен мастилен подпис на съдията. Това изискване за писмена форма на окончателния съдебен акт, косвено се потвърждава и от изискването чл.406 ал.3 от ГПК за правенето на надлежна бележка върху акта, въз основа на който се издава изпълнителен лист. За издаване на изпълнителен лист се изисква писмена форма /чл.408 ал.1 от ГПК/. Писмена форма се изисква по силата на чл.412 т.12 от ГПК и за заповедите за изпълнение по чл.410 и чл.417 от ГПК. Кое то също се потвърждава от изискването на чл.418 ал.2 от ГПК /норма идентична с тази на чл.406 ал.3 от ГПК/.

По делото липсва съдебно решение, което да е подписано с мастилен подпис от съдията-докладчик. Приложеният писмен препис от решение на л.83 и л.84 от делото не е подписан от съдията. Ако би ставало дума за канцеларски пропуск, то изискването за подпис би могло да се санира с прилагането на подписано съдебно решение по делото. Но видно от това съдебно дело става дума за отказ на съдията да подписва съдебните си актове изобщо с мастилен подпис. Не е подписано определението за насрочване на делото и предварителния доклад /л.69-70/, не е подписан и протокола от съдебно заседание /л.81-82/. Кое то говори на въззивния съд, че не става дума за пропуск на съда, да се подпише един съдебен акт, а за отказ да се подпише в това число и съдебното решение. Поради кое то по делото не е постановено валидно решение в изискуемата от закона форма. Ето защо на базата на нищожни решения не е допустимо да се присъждат каквито и да е съдебни разноски, на никоя страна.

За разлика от всички други актове по това дело именно обжалваното определение № 13315/05.12.2022г. е подписано от съдията докладчик с мастилен подпис, макар и като част от друга заверка, но подписа на съдията е поставен именно там където следва да се подпише съдебния акт, според графичното оформление дадено в ЕИСС. Ето защо обжалваното определение е валидно издадено, а жалбата е неоснователна по горните мотиви и обжалваното определение на съда следва да се потвърди.

Водим от горното, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 13315/05.12.2022г. постановено по гр. дело № 2507/2022 г. по описа на РС Пловдив

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____